

legerede Valgret, men det, som den nuværende Regering vil, er at nedbryde Fæstningen og afskaffe den privilegerede Valgret. Det er altsaa lige det modsatte, lige det omvendte. Denne Regering staar i saa Henseende netop i diametral Modsætning til den Estrupske Regering, medens det ærede Medlem ikke staar i diametral Modsætning til den. Det ærede Medlem vil nok have den gældende Grundlov respektet, i Modsætning til Estrups Regering, men det ærede Medlem vil ogsaa have den nuværende Fæstning, som Estrup, Bahnsen og Scavenius rejste ulovligt, respektet, i alt Fald til 1922, altsaa saa længe der overhovedet er Gnist og Gran af militær Værdi i den, hvis der overhovedet er nogen.

Men naar det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) nu taler om Sammenkobling, vil jeg sige, at det er jo det ærede Medlems og hans Partifællers egen Skyld. Indenrigsministeren har paa hele Regeringspartiets Vegne tilbudt, om de maatte ønske det, at de kunde faa denne Sammenkobling, som det ærede Medlem taler om, sprængt, at de kunde faa disse Spørgsmaal koblede fra hinanden, nemlig ved en Folkeafstemning, og jeg har paa Socialdemokratiets Vegne gjort det samme Tilbud. Vi ere fuldstændig villige til at koble Militærspørgsmaalet fra Forfatningsspørgsmaalet og lægge i Folkets, i alle myndige danske Mænds og Kvinders egen Haand, ganske direkte, hvorledes de ønske Militærspørgsmaalet ordnet, men det er det ærede Medlem, der har sagt Nej dertil, han vil ikke gaa ind paa Folkeafstemningstanken.

Saa sagde det ærede Medlem, at han i Forfatningsspørgsmaalet vilde gaa den eneste Vej, der er at gaa, og det er den lille Grundlovsændrings Vej, og noget lignende talte Delegationens Ordfører i denne Sag om i Eftermiddags. Men dertil vil jeg sige, at det er jo ikke saa forfærdelig længe siden, at de ærede Medlemmer, og navnlig det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), erkendte, at Forfatningsspørgsmaalet var modent til Løsning. Vi behøve bare at se efter i Rigsdags-tidenden for denne Sags 1ste Behandling, og vi ville finde Udtalelser fra det ærede Medlem om, at Tiden nu netop efter hans Mening var moden til at sætte Forfatningsspørgsmaalet paa Dagsordenen her i Landet, og ikke som en lille, til Folketinget begrænset, men som en stor, begge Ting omfattende Grundlovændring. Det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte sig

med Anerkendelse om de Udtalelser, der kom fra Højres to Grupper Ordførere, netop fordi de havde aabnet en Mulighed for en saadan stor Forfatningsforhandling. Det er altsaa ikke saa længe siden, at de ærede Medlemmer mente, at der var Vej frem, hvor de nu mene, at Vejen er ganske spærret. Og jeg henviser til, hvad den anden af Delegationens Førere, det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) udtalte, som ved Sagens 1ste Behandling meget stærkt pointerede, at denne den lille Grundlovsændrings Vej, som de ærede Delegationsmænd nu ville, kunde han slet ikke sympatisere med. Han udtalte, at han var ganske klar over, at naar Folket blev spurgt om, hvad det i første Række mener, der bør forandres i vor Forfatning, ville de ikke sige: Folketingsvalgretten, men Landstingsvalgretten. Og utvivlsomt talte det ærede Medlem fra Nørresundby der i Overensstemmelse med Folkets sunde Sans. Forelæg enhver dansk demokratisk Vælger det Spørgsmaal: Hvad er mest fornødent? Han vil svare: At komme af med den privilegerede Landstingsvalgret. Det var altsaa Udtalelser fra Delegationens egne Mænd ved Sagens 1ste Behandling, og det ærede Medlem fra Ringkøbing har altsaa fuldkommen Uret i, at den Vej, han vil, er den eneste Vej, der bør gaas; hans egne Kolleger og Partifæller have ved Sagens 1ste Behandling erkendt, at der netop kunde og burde gaas en helt anden Vej.

Men den Vej, som det ærede Medlem fra Ringkøbing søger at anvise os og vil anvise Vælgerne ved det forestaaende Valg, er efter min Mening en blind Vej, en Sækkegyde, en Vej, der ingen Verdens Steder fører hen. Det er nu blevet konstateret gennem de Udtalelser, som ere fremsatte af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) om de kongevalgtes Opløsning. Denne Vej, den lille Grundlovsændrings Vej, den Vej kun at røre ved Folketingets Sammensætning, er nemlig forsøgt; den er forsøgt ikke mindre end 3 Gange. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har som Regeringschef forsøgt den to Gange, og det ærede Medlem fra Æbeltoft har som Regeringschef forsøgt den een Gang, og alle tre Gange har denne Vej vist sig at føre til ingenting, og alle tre Gange er dette Forsøg med en begrænset Grundlovsændring strandet paa ganske det samme Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløsning, idet de Fri-konservatives Fører hver Gang har rejst